

[Kirkeministeren.]

ministeriet samtidig vil lette overgangen til det nye lønsystem i hvert enkelt tilfælde, hvor det ønskes.

Baggrunden for cirkulæret af 20. juni 1973 var et stærkt ønske fra Graverforeningen, fremført gang på gang i den sidste snes år, om almindelige og ensartede retningslinjer for gravernes løn- og ansættelsesforhold, og det resulterede altså i en aftale mellem Graverforeningen, Menighedsrådsforeningen og Provsteforeningen.

Jeg har ønsket cirkulæret ændret for at undgå at belaste menighedsrådene med yderligere administrativt arbejde, men har ved forhandlingen med de implicerede parter lovet en undersøgelse først, og den vil jeg afvente, inden eventuelle ændringer sker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ebba Strange* (SF) til socialministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at nedbringe forældrenes betaling for daginstitutionspladser?“

(Spm. nr. 135).

Skriftlig begrundelse.

Til trods for at tilskudsreglerne for daginstitutioner forbedredes i marts 1972, er forældrebetalingen for daginstitutionspladser i dag en stor økonomisk belastning for familier med en almindelig mellemindkomst. Det er ikke ualmindeligt, at forældre må betale omkring 300 kr. for en børnehavaplads og op til 700 kr. for en vuggestueplads.

Reglerne for tildeling af fripladser er ikke blevet reguleret siden cirkulære af 21. april 1972 og er således helt ude af takt med den almindelige indkomststigning.

I visse områder af nogle byer er der tomme institutionspladser, simpelt hen fordi forældre ikke har råd til at betale for dem. Hvis vi skal have glæde af vore institutioner, og hvis børnene ikke skal overlades til tilfældig pasning, er det nødvendigt at sætte forældrenes betaling ned.

Ebba Strange (SF):

Når jeg har rejst spørgsmålet om betaling for daginstitutionspladser, er det efter henvendelser fra mange forskellige forældre, for hvem det efterhånden er blevet en meget stor økonomisk belastning at have et barn i en børnehave eller en vuggestue. Med de prisstigninger, der er sket inden for det sidste års tid, er det ikke helt ualmindeligt, at en familie med en 2-3 børn skal af med op mod 1.000 kr. om måneden for at få børnene passet i daginstitutionerne. Det er grunden til, at jeg rejser mit spørgsmål til socialministeren om, hvorvidt han vil være med til, at vi fra centralt hold prøver at kigge på de tilskudsordninger, der eksisterer for daginstitutionerne. Jeg ved godt, at man fra kommunernes side kan yde ekstra tilskud til institutionsdriften, men jeg mener alligevel, at det må være et initiativ herfra.

Jeg skal lige sige én ting til, og det er med hensyn til fripladsordningen. Der eksisterer en fripladsordning, som stammer fra april 1972, men den er tiden løbet helt fra, fordi den opererer med indtægtsgrænser på 20.000, 30.000 og 40.000 kr. Når man tænker på, at en ufaglært kvindelig arbejder tjener 34.000 kr. om året, er det tydeligt, at det kun er de allerallerdårligst stillede, der kan få glæde af den fripladsordning, og så naturligvis de grupper, der kan manipulere sig ned til en nultrækprocent, og som vi har beskæftiget os en del med i den sidste tid.

Hvis den nuværende regering er enig i de tanker, der lå i den betænkning, der kom fra det pædagogiske nævn i 1963 om, at en daginstitution kunne være et værdifuldt supplement til en hjemmeopdragelse, så mener jeg, at det er nødvendigt, at forældrebetalingen ikke er større, end at den kan betales af en almindelig lønindkomst.

Socialministeren (*Jacob Sørensen*):

På spørgsmålet om, hvad jeg agter at gøre for at nedbringe forældrenes betaling for daginstitutionspladser, kan jeg give følgende svar.